

Det er et meget lille spænd, der afgør forskellen på liv og død

Interview med Morten Bangsgaard, tidligere medlem af Det Ethiske Råd 2017-2023. Han har siden 2014 studeret teologi på Københavns Universitet. Derudover er han tidligere administrerende direktør i brancheorganisationen for it- og televirksomheder, IT-Branchen.

Hvordan vil du beskrive dit syn på mennesket?

Mit grundsynspunkt er, at ethvert menneskeliv er ukrænkeligt. Det beskæftiger jeg mig blandt andet med til daglig som teologistuderende. Det var det nok også før, men nu har jeg sat ord på det. Det er en gave at have fået mulighed for at studere teologi og samtidig med at sidde i Etisk Råd. Det er givende at være med i samtaler og debatter, og jeg synes det er vigtigt at understrege, at alle, uanset alder, har forudsætningerne for at debattere etiske spørgsmål, så længe man er villig til at lytte og tænke efter mere end én gang.

Med hensyn til mit menneskesyn, så anser jeg mennesket for skabt i Guds billede, hvilket betyder at vi er unikke væsner med selvstændig værdighed. Gud har skabt hvert enkelt menneske, og vi er elsket på forhånd og allerede. Det er en stor gave, at vi ikke selv skal bære alt det svære. Gud bærer det sammen med os. Det er vores opgave at tage imod og forvalte den kærlighed, også i relation til vores næste. Mit syn på mennesket afspejler sig i min holdning til etiske spørgsmål.

Er der en specifik kristen etik?

Det kommer an på, hvem man spørger. Den store danske teolog og religionsfilosof K.E. Løgstrup vil sige nej, andre ja. Jeg læner mig nok her op ad Løgstrup og mener ikke, at der findes en specifik kristen etik. Det begrundes jeg i, at kristendommen ikke er en lovreligion, som jødedommen og islam. Der er derfor ikke noget, der er specifikt, hverken når det gælder abortgrænse, aktiv dødshjælp, juridisk kønsskifte eller noget helt fjerde. Det må vi selv finde ud af, for svaret kan ikke slås op i en bog. Næstekærlighed kan godt være en form for vejledning eller et perspektiv i etiske spørgsmål, men jeg mener ikke, at man kan argumentere med Bibelen i hånden. Vi må argumentere med verdslige argumenter.

Går du ind for fri abort?

Ja, det gør jeg. Den frie abort er kommet for at blive, og det er heldigvis heller ikke diskussionen. Derfor synes jeg også, at det var opsigtsvækkende med de store protester over hele USA, da højesteret i 2022 fjernede den forfatningssikrede ret til abort, sådan at det i stedet er op til de enkelte delstater at forvalte deres abortlove. Der blev jeg klar over, hvor mange følelser, der er i spørgsmålet om kvinders ret til fri abort. I 2023 var det 50 år siden, at retten til fri abort blev indført i Danmark. Den ret er blevet alment accepteret i Danmark. Det er ikke som i tiden op til 1973, hvor befolkningen var splittet i abortspørgsmålet.

Hvor mener du abortgrænsen bør være?

Jeg har en pragmatisk tilgang. Jeg anbefaler, at man bør beholde den nuværende grænse på 12 uger. Medicinsk er vinduet mellem for tidligt fødte børn, som er levedygtige og grænsen for sene aborter meget lille. I dag kan der gives tilladelser til senaborter helt frem til udgangen af 22. graviditetsuge. Det er et meget lille spænd, der afgør forskellen på liv og død, hvilket er en væsentlig grund til, at jeg mener, den nuværende grænse på 12 uger er fornuftig.

Foruden kvindens rettigheder er der også hensynet til fosteret, som er den svage part, og hvis stemme er tavs i abortdebatten. Derudover er der et samfundshensyn. Det er også væsentligt at have in mente, at de kvinder, der ønsker en såkaldt senabort efter den 12. uge i de fleste tilfælde, får tilladelse til det. Man skal ansøge om lov hos et abortsamaråd, som kigger på den enkelte sag. Her viser tallene, at 96 ud af 100 kvinder får medhold. Konkret er der ca. 50 kvinder der årligt modtager et afslag. Er det proportionalt med at ændre lovgivningen for alle? Jeg tænker grundlæggende, det er vigtigt, at man ikke lovgiver på baggrund af enkelttilfælde eller få eksempler, men i stedet bevarer det brede perspektiv.

Hvornår mener du, at livet begynder?

Jeg ser det ikke som noget punktuelt. Jeg har et gradualistisk synspunkt forstået på den måde, at der er forskel på 4. og 14. uge. Fosterets etiske værdi øges op igennem graviditeten og op igennem de allerførste leveår. Men vi er her inde og pille ved noget, der ikke er særlig absolut, og jeg er rundet af en teologi, der siger at menneskelivet ikke er noget, hvor man kan sige: "Sådan her det". Der er ikke noget faktisk på den måde i etiske spørgsmål. Jeg er derfor ikke glad for at sætte en præcis angivelse af hvornår livet begynder. Det handler om vores væren, om vores eksistens. Ingen kan vel svare på, hvornår et menneske er blevet sig selv?

Interviewet er udarbejdet af Folkekirkens Skoletjeneste i Gladsaxe-Herlev, Hillerød-Allerød og Gentofte.